

ВІДОЗВА ЕКЗЕКУТИВИ ІНТЕРНАЦІОНАЛЬНОЇ ЧЕРВОНОЇ ДОПОМОГИ

До працюючої молоді в індустрії й на фармах усіх країн світу.

В день 16-го Міжнародного Дня Молоді Екзекутивний Комітет Міжнародної Червоної Допомоги засилає бойовий привіт мільйонам робітників Червоної Допомоги, усім політичним в'язням, політичним біженцям й іншим безчисленним жертвам білого терору й фашизму.

Віпарі з працюючою класою ви відчуваєте оцю лють й ненависть буржуазії. Атакою проти теперішньої й так мізерної зарплатної плати робітників й жорстокою ямуною й поданою безробітним, пануюча клася змагає зламати опір працюючих. Поліцейські атаки проти демонстрацій робітників, розгромлювання мітингів, арештування на пікетному пості чи-прі будь-якій іншій нагоді, переслідування революційних молодих робітників, з яких багато стали жертвами поліцейського насильства й вкриті були за шпальдою для кулі фашистської банди— оце й шлях фашизму у здавлюванні революційного руху.

Згадайте лише молодих робітників, замордованих нещодавно в Германії, як Діба, Карковський й інші. Згадайте суджених на смерть польських молодих товаришів Пропера, Гірша й Югенса за розшування революційних летючок в день 6-го березня. Згадайте за суджену на десять років важкої тюрми в Злучених Державах за вивіщення червоного прапору на дитині кемні в Каліфорнії. Згадайте молодих американських робітників й робітницю Мері Далтон, Ені Бурлак, Дов Кар й М. Г. Пайвер, що сидять все під загрозою скарання на електричному крислі за організування негрських робітників поруч білих робітників. Й ще є чимало таких робітників й робітниць.

Капіталізм змагає усіма засобами підготувати збройний атак проти Радянського Союзу, зростає число салдатів й матросів в капіталістичній армії й флоту. Воєнний суд став проголошений з жорстоким засудом проти молодих робітників у військових уніформах, які будуть заізоляційні лише в опозиції до милітаризму, в опозиції до висилки військ з Європи на уярмлення працюючих мас Китаю, Індії й Індонезії.

Згадайте лише про замордування матроса на французькому крайсері Валдек Руссо, та нещодавнє переслідування й артурування французьких сал-

датів у військовій тюрмі Олерон. Згадайте про засуди салдатів в Чехо-Словачії, Греції, Румунії й інших країнах.

В колоніальних й півколоніальних країнах імперіалістський терор щораз скаженіше лютує в першу чергу проти ваших молодечих братів й сестер. В Ганкові, Чанша, Кантоні й Нанкінні сотки робітничої молоді у страшних муках гинули з катівських рук за те лише, що її заізоляровано в симпатії до революційної армії. Тисячі зістали пошарпані кулями й бомбами імперіалістів. В Індокитаю багато молодих робітників й мешканців страчено за те, що повстали проти французького пануючого імперіалізму. Багато молодих індійських бойців лишило в темні тюрми Індії за їхню боротьбу проти британського ярма й за визвіт.

Згадайте ув'язнених робітників м'ясоїдської тюрми, які ще мусять там каратись 18 місяців! Згадайте за бравих салдатів рифів, що відказалися стріляти в демонстрантів! Згадайте арабів в революції в Палестині й за їхні жертви в боях у Єгипті! Згадайте за мно-го інших жертв лічуні й терору в Злучених Державах!

Молоді робітники й фермери! Велике число є тих, що їх вирвали з вашої середини й запропоріали у тюрми по усіх капіталістичних країнах й колоніях. За них, ваших заарештованих товаришів-бойців, ви думайте й відчувайте з ними оцю солідарність сьгоднішнього дня.

Ідїть боротьбою проти білого терору й фашизму! Боротьтеся проти капіталістичного терору й дайте йому відбій!— оце й є гасла, палаючі на червоних прапорах, з якими виступлять молоді робітники в Міжнародний День Молоді.

Міжнародний День Молоді мусять перейти під кличем: Ставайте в лави Червоної Допомоги, ідїть з допомогою усім жертвам революційних класових боїв. Іхні героїства хай будуть для вас показником в наступних класових боїв на непереможному революційному класовому фронті!

Працююча молодь, ставай в лави Міжнародної Червоної Допомоги! Іди у бій проти білого терору й фашизму!

Постав опір проти підготовки нової війни! Ставай на оборону Радянського Союзу! Готуй революційний протест проти імперіалістської інтер-

"ІЗВЕСТИЯ" ПРО ВАРШАВСЬКУ АГРАРНУ КОНФЕРЕНЦІЮ.

У Варшаві відбулася недавно аграрна конференція ріжних держав, про яку ми нище наводимо уривки із статті московських "Ізвестий".

У передовій "Антирадянська конференція у Варшаві" "Ізвестия" пишуть, між иншим, так: — Справжня, хоч і не офіційна мета варшавської конференції ясна для всіх, хто стїжить за розвитком польської зовнішньої політики за ввєстї час існування незалежної Польщі. Мета конференції — створити на європейському кордоні Радянського Союзу єдиний ворожий фронт під гегемонією Польщі. Таку програму цілком ясно висувують польські імперіалісти, пробуючи неухильно й послідовно використовувати всяку нагоду, всякі антирадянські кампанії, щоб здійснити цю свою заповітну мрію. Для цього висувалися й потребу створити "санітарний кордон" для захисту буржуазного світу від більшовицької "зарази", висувалося й погребу блоку для "оборони від червоного імперіалізму" й для "оборони релігії". Тепер для ріжноманітності висувують чергове гасло "оборони сільського господарства від радянського експорту". На протязі 12 років гасла, що мали об'єднати всі сусідні з РСФСР держави, змінювалися за часом, але мета всіх проектів і плянів завжди була незмінна.

Варшавську конференцію, — скликають після того, як виявилос-

з цілковитою ясністю, що перший плян створити антирадянський блок під проводом британської пан-Європи натрапив на дуже серйозні перешкоди. Тепер, власне, пробують здійснити той же блок на вужчому фронті, але близько самого кордону Радянського Союзу. Проте й на такій обмеженій ділянці Європи польська ініціатива, безперечно, зустріне на своєму шляху чималі перешкоди. Ріжноманітні політичні й економічні інтереси держав, з яких польський уряд пробує здійснити антирадянський блок, і на цей раз роблять дуже проблематичною реалізацію польсько-французьких плянів. Це вже виявилось у відмові литовського уряду взяти участь у тій конференції.

Стїжачи з цілковитою увагою за варшавськими переговорами, ми не вважаємо все ж повну польську витівку за реальнішу й здійсненішу, ніж попередні проекти, що їх диктували "міжнародні комівояжери" або вигадували власними зилами польські дипломати. Для нас у даний час важливо часамперед певно виявити антирадянський характер "польської ініціативи" й перевірити оскільки й у яких країнах ця "ініціатива" знаходить сприятливі відгуки й реальну підтримку.

Україні. З тисячі прикладів вибираємо один з галицького міста Сяноку, де від давних часів є фабрика будови залізничних вагонів. Про відносини в цій фабриці читаємо в одній з польських газет таке:

"Робітники заняті у фабриці вагонів у Сяноку від звич двох років живуть в постійній непевності, що буде завтра з огляду на недостачу замовлень на вагони, вони постійно позбавляються праці та відбувають промислові й безплатні відпустки. Щоб найти роботу в близькій околиці, не може бути й бесіди, бо нафтова індустрія, що є в сусідстві, від кількох років навіщєна безробіттям. Безробітним Сяноку доводиться в найгіршій нужді вичікувати на роботу у фабриці вагонів. Перед роком відправлено з цієї фабрики 500 робітників. Життя цих безробітних важко описати — нужда й голод. В березні цього року польське міністерство шляхів замовило в сяночській фабриці 1,050 вуглевих і 30 інших вагонів і обіцяло даліше замовлення, якщо управа фабрики не буде звільнювати зайнятих робітників. Однак, перед кількома тижнями те саме міністерство заявило, що не може бути бесіди про даліше замовлення, про це можна евентуально говорити шопіно в грудні. Управа фабрики, одержавши таку відповідь, запровадила 3 дні праці в тиждень, виповіла працю 300 робітникам негайно, а 300 даліших має теж негайно відійти. Робітники, що лишаються на три дні праці в тиждень, заробляють 18 до 20 злотих на протязі 14 днів! Безробітних в Сяноці є біля 2,000 осіб і більшість з них від року не отримує жадної допомоги. Надходить зима. Голод і розпука може довести безробітних до найбільш безвідповідальних вчинків"

Ще гірше — просто неможливе положення сільських робітників на західно-українських землях. В часі жнив вони майже нічого не заробили, бо дідичі платили по 1 золотому денно, що заледви вистарчало на нужденне прохарчування. Але багато, взагалі нічого не заробляли, бо не було де. В господарських обставинах, коли за пару чобіт треба дати три кірки пшениці, сільський нуждар, яким взагалі ніхто не журиться, засуджений на повільне конання.

Нужда була, нужда є, а надходить ще більша нужда, яку трудящі зможуть перебороти тільки в отвертій класовій боротьбі проти жмїнки визискувачів-фашистів, які нині правлять Польщею.

Нужда була, нужда є, а надходить ще більша нужда, яку трудящі зможуть перебороти тільки в отвертій класовій боротьбі проти жмїнки визискувачів-фашистів, які нині правлять Польщею.

Яркий приклад росту безробіття і злиденного життя безробітних маємо на Західній

НУЖДА БУЛА Й НУЖДА Є НАДАЛІ У ФАШИСТСЬКІЙ ПОЛЬЩІ

Господарське становище Польщі не виказує ніякого поліпшення навіть в літніх місяцях.

Банк краєвого господарства оголосив звіт про економічне положення в місяці липні цього року. В звітї читаємо, що з індустрії не видно поліпшення, в деревинній промислі є навіть погіршення; а в текстильній індустрії був цілковитий застій.

Одна одинока металево-машинна індустрія трішки працювала завдяки радянським замовленням на сільсько-господарські машини. Внутрішня

венція в Китаю! Геть з колоніальним терором! Хай живе міжнародна солідарність усіх працюючих! *Екзекутива Комітету Міжнародної Червоної Допомоги.*

торговля теж не виявляє покращання. Закордонна торговля не дає прибутків. Польські залізничні мають щомісяця великий недобір між 100 а 300 мільйонів польських злотих, який покриває держава. Заходї роздобути більшу позичку в Америці, або у Франції не поведиця. Польщі ніхто не хоче позичити.

Внесїд такого господарського становища є для Польщі катастрофальний. Соціал-фашист Діаманд в одній зі своїх статей нуждар, яким взагалі ніхто не журиться, засуджений на повільне конання.

Нужда була, нужда є, а надходить ще більша нужда, яку трудящі зможуть перебороти тільки в отвертій класовій боротьбі проти жмїнки визискувачів-фашистів, які нині правлять Польщею.

УСІ МАЙНЕРІ В ШОНЕСІ ВИЙШЛИ НА СТРАЙК

Майнери в майні Шонесі вийшли всі на страйк, щоб примусити власників знести 8-процентову знижку плати. Субдистриктова виконавча рада рішила скликати негайно своє засідання, щоб нарадитися над програмою підтримки, що означає можливість надїтися, що всі полудневі майни вийдуть на страйк в симпатії до майнерів в Шонесі.

Летбридж і Колгорет голосять за повною підтримкою. Хоч страйк існує всего тільки один день, то майнери Летбридж і Колгорет відбули свій мітинг і ухвалили дати повну підтримку боротьбі майнерів в Шонесі. Вони віднесли до субдистриктової ради з домаганням, щоб вона негайно скликала своє засідання і винєсла своє рішення. Член Виконавчої Ради Морис намагається зараз в Шонесі і помагає організувати боротьбу.

Майнери відкинули арбітражу.

Власники майнів повідомили майнерів, що вони годяться на назначення урядом арбітражної ради, але майнери величезною більшістю відкинули цю пропозицію і зайнялися за бойовою боротьбою. Цей страйк є другим показником, що західні майнери постановили збудувати свою юнію, яка була б

бойовою частиною робітничого руху. Він вказує на те, що майнери зірвали з машинного Гвітлера, яка минулої весни спричинила цю 8-процентову знижку заробітної плати.

З Меркоз, Алта, відомляють: Тутешній страйк тримається твердо. Майнери стоять твердо проти об'єднаного фронту провінціального уряду, фейкерів з ЮМВА, страйколомів і босів. Фрейм-ап справи проти майнерів і майнерських провідників (включачи Джімі Слона, президента МВЮК і Воркерс Кюїті Ліг) мають розглядатися едмонтонським судом на 25 вересня. КРОЛ приготувале обору.

Треба негайної допомоги.

14 червня, отже, поверх три місяці назад, як зачався цей страйк проти вуглевих баронів і їх помічників з ЮМВА. Майнери твердо постановили виграти цей страйк. Зараз треба негайної допомоги більше, як будь-коли. З Міжнародної Робітничої Допомоги відомляють, що на зазив о допомогу відкликаються робітники в цї пропозицію і зайнялися за бойовою боротьбою. Цей страйк є другим показником, що західні майнери постановили збудувати свою юнію, яка була б

ЮНІЯ ЛІСОВИХ І РІЛЬНИХ РОБІТНИКІВ КАНАДИ ПРОГОЛОСИЛА КАМПАНІЮ

Індустріальна Юнія Лісових і Рільних Робітників Канади проголосила агресивну кампанію організування неорганізованих лісових робітників. Організатори знаходяться в дорожї до кемпів і фабрик в Бритіш Колумбії, Манітобі і Онтерії. Вони поведуть кампанію за збільшенням членства на мільяни, Цего року юнія зробила великий успіх в своїй кампанії організування робітників гарвєстерів в степових провінціях. Поверх 2,000 гарвєстерів стали членами юнії.

Екзекутива Юнії, як також екзекутива Воркерс Юніті Ліг апелює до кожного робітника і до кожної робітничої організації допомогти в кампанії, щоб втягнути в її ряди решта неорганізованих робітників деревної індустрії.

Як це можна зробити? Коли ви є лісовим робітником, то вступіть до юнії! Коли ви ним не є, то можете допомогти нам в організуванні в той спосіб, що будете говорити робітникам про цю юнію, збирати фінан-

си, продаючи купони вашої організації кампанії, ви будете помагати масовим організаціям (ТУРФДім і фінляндським організаціям) зробити їхні мітинги вповні успішними. Ви мусять це робити!

Будуйте бойову юнію лісових робітників! Відплатіться за смерть Росвала і Вутелєйна! Вперед до боротьби, усі в лави організації!

ПОЛІЦІЙНО-НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО.

Польська влада затвердила статут нового товариства під назвою "Товариство наукового дослідження комунізму". Це товариство ставить собі за завдання боротися проти комунізму через доповіді, прилюдні дискусії та видавничу діяльність. Новим товариством керуватиме, очевидно, польська дефєнзива, щоби спеціалізувати своїх урядовців в питаннях боротьби з комуністичним рухом.

ЕРІХ МАРІА РЕМАРК На західному фронті без змін

Переклав з німецької мови Ж. Бургард.

(52) (Продовження)

Але ніч кепська. Ми надто жирно попоїли. Свіжа пороситина вливає на кишки поганю. В притулку вічна біганина. Двоє, троє чоловіка завжди сидять на дворі, спустивши штани, і каляють. Я сам у дорожї 9 разів. Коло 4-ої години вночі ми досягаємо рекорду: всі одиннадцятеро, вартові та гості, сидять на дворі.

Будинки, як смолоскипи, горять уночі, гранати гуркотять та влучають. Колони з амуніцією проносять вулицею. Провінтський базу з одного боку внасаджено в повітря. Мій той рій бджіл, тиснуть туди, не зважаючи на облямки, ті, що везуть амуніцію, і хапають хліб. Ми спокійно на це дивимось. Коли б ми що сказали, то це для нас скінчилося б тим, що нас добре відлучили б. Тому ми робимо інакше. Ми оголошуємо, що ми вартові, і, вже досвідчені, пропонуємо консерви, вимінюючи їх на речі, яких нам бракує. Що з цього:— за короткий час однаково все буде зруйновано гарматнями. Для себе ми приносимо з бази шоколади і їмо її табличками. Качинський ка-

же, що це здорово на шлунок. Майже два тижні минає так. Ми їмо, п'ємо і б'ємо байдуди. Ніхто нам не заважає. Село помалу зникає під гранатами, а ми провадимо щасливе життя. Поки ще стоїть частина провінтської бази, нам однаково, і ми лише бажаємо дожити тут до кінця війни.

Тьяден так запанів, що викурює сигари лише до половини. Він зрозуміло пояснює, що у нього така звичка. Качинський теж у добром гуморі. Пого перші слова вранці: "Емілю, подайте кав'яру та кави".—Взагалі, у нас дуже по-панському: кожний має другого за свого послугача, каже йому "Ви" і дає йому доручення. "Кропе, мені свербїть під ногою, зловить же там вошу",— і Лейбер підставляє йому ногу, мов акторка, а Альберт зате волочить його по схидах угору. "Тьядене!"— "Шо?"— "Стїть спокійно, Тьядене, зрештою, треба казати не "шо", а "сауаю"— отже: "Тьядене!"— Тут Тьяден починає знову працювати руками— вони йому так і сверблять.

Ще через тиждень ми отримуємо наказ відступити. Розкошування скінчилося. Нас забирають два великі грузовики. На них високо навантажено дощок. Але Альберт та я ще вмощуємо зверху наше діжка з балдахином та з блакитно-шовковими фіранками, з матрацами та з мережаними покривалами. Позаду, у головах, для кожного ще мішок з найкращим харчами. Ми інколи обмачуємо їх, і серця нашї грають, бо там суха ковбаса, бляшанки з ліщєною ковбасою, консерви, скриньки з сигарами. Кожний має при собі такий повний мішок.

Кроп та врятували, крім цього ще 2 плюшеві крісла. Вони стоять у ліжку і ми сидимо на них, мов у ложї театру. Над нами шумлять шовкові фіранки балдахину. Кожний має в ротї дову сигару. Так ми згори поглядаємо навроло.

Поміж нами стоїть клітка від пауги, що ми її знайшли для кицьки. Ми її взяли з собою і вона в нїй лежить перед мискою з м'ясом і мурликає.

Повільно котяться повози вулицею. Ми спиваємо. За нами здіймаються фонтани від гранат у селі, що тепер уже зовсім покинуте.

Деякі день пізніше ми вирушаємо, щоб очистити одну місцевість. Дорогою ми зустрічаємо втікачів— мешканців, що їх звідціль висилають. Вони тягнуть своє майно на тачках, на дитячих возиках та на плечах. Постатї їхні згинути, на обличчях клопїт, розпач, поспїх та покора.

Матері ведуть дїтей за руку, інколи старша дївчина веде мадих, що, спотикаючись, біжать уперед та все оглядаються. Деякі несуть убогі дїлячки— Деї мовчать, минаючи нас. Ми ще їдемо маршовою колоною, французї ж не будуть обстрілювати села, в якому є сезаня. Але через деякіла хвилини повітря вже вие, земля тремтить, крики лунають:—граната розбила останній повоз. Ми розпинаємося і кидаємося на землю, але в той же час я почувваю, що втрачаю те напруження, що завжди керує мною підчас воєни, коли я невідомо роблю те, що треба; думка "ти загинув" з страшним смертельним жахом пронизує мене, і в наступний момент мене б'є, мов батогом, по лївій нозі. Я

чую, що Альберт, кричить, він поруч зі мною. "Вставай! Далі, Альберте,"— реву я, бо ми лежимо без усякого захисту на вільному полі. Він відповідає, заточуючись, і біжить. Я поруч із ним. Нам треба перескочити через загорожу з кущів; вона вища за нас. Кроп чїпляється за віти, я хапаю його за ногу, він кричить, я його підсаджую; він перелетає на той бік. Одним скоком я за ним, і потрапляю до ставка, що за кущами.

Наші обличчя в водних рослинах та в намузі, але захист гарний. Тому ми заходимо далі, аж по шию. Коли чуємо, що вие, то пірнаємо з головою в воду.

Занурившись разів з десять, я вважаю, що вже досить. Альберт теж стогне: "Ходїмо звідси, а то я впаду і втоплюся".

"Де тобі влучило?"— питаю

"Здається, в коліно!"

"Чи можеш бігти?"

"Я гадаю."

"Тоді рушаймо."

Ми добираємося до рову, що їде вздовж шляху і, згинувшись, біжимо. Вогонь їде за нами. Дорога прямує до бази з амуніцією. Коли так триватиме далі, то від нас і гудзика не залишиться. Тому ми минаємо плян і біжимо під кутом просто у поле.

Альберт їде повільніше.—"Біжи, я дожену",— каже він, і лягає.

Я шарпаю його за руку, трясю його.—"Вставай, Альберте, коли вже ляжеш, то потім не встанеш. Рушай, я тобі помагатиму".

(Далі буде.)

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ!

ЧИТАЙТЕ І РОЗПОВІСЮЮНТЕ ТАКІ ЧАСОПИСИ Й ЖУРНАЛИ:

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ" одиний українськїй робітничий часопис в Канаді, виходить три рази на тиждень. Передплата: \$4.00 на рік, \$2.00 на півроку.

"ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ" одиний дійсно фермерськїй українськїй часопис в Канаді, що боронить інтереси працюючого фермерства. Передплата: \$2.00 на рік, \$1.00 на півроку.

"РОБІТНИЦЯ" одиний журнал в українськїй мові для працюючого жіноцтва, виходить два рази на місяць. Передплата: \$1.50 на рік, 80 центів на півроку.

"БОРОВА МОЛОДЬ" одиний журнал в українськїй мові для української роб-фарм. молоді, виходить раз на місяць. Передплата лише 50 центів на рік.

Передлати ви повинні часописи й журнали посылати або на імн кожного часопису окрема, або на імн й адресу:

WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASS'N, Ltd. Cor. Pritchard & McGregor Sts Winnipeg, Man.